

Dünyanın en hızlı ve hatasız yazarlarından Hüsnü Abbas, klavye serüvenini anlattı...

HIZLI YAZMANIN SIRRI: F KLAVYE

Ersin Toker
ersin.toker@emo.org.tr

“On parmak daktilo kurslarına başladığımda henüz 14 yaşında ve ortaokul son sınıftaydım. O sıralar hem üniversitede okuyan hem de gazetede çalışan ağabeyim önyak olmuştu bunun için. Kurs süresi 4-8 ay arasında değişiyordu ama ben daha 35. gününde yazmayı öğrendiğim gibi, diğer kursiyerlerin iki katı hıza ulaşmıştım bile.”

Hüsnü Abbas'ın klavye ile tanışması böyle olmuştu. Hayat, daha o yaşlarda onun çalışmasını isteyecekti anlaşılır. Bunun için atılmış ilk, küçük ama hızlı bir adımdı bu. Ağabeyi hemen kendi çalıştığı Son Havadis Gazetesi'ne yanında işe aldirdi. Hüsnü, gazetenin dizgi servisine gidip gelmeye başladığında, artık yaşam boyu sürdüreceği bir mesleği bulduğunun pek farkında değildi. O, gözlerinden ve ellerinden geçerek gazetenin sayfalarına doğru akıp giden onlarca harfin arasına katıvermişti sanki sessizce.

Hüsnü Abbas, o yıllardaki teknolojik gelişimi şöyle aktarıyor:

“O yıllarda ofsete geçilmişti artık. ‘Compuwriter’ diye bilinen dizgi makineleri vardı, yazdıklarımız elektronik olarak akar ve karanlık kutunun içinde bir tarafı emisyonlu, fotoğraf kağıdına benzer bir kağıda pozlanır, daha sonra karanlık odada banyo edilerek gazete sayfaları hazırlanırdı.”

Abbas, 2 ay çalıştığı Son Havadis'ten ayrılıp Hürriyet'e geçtiğinde dizgi ustası olmuştur. O dönem İstanbul'un

ve aynı zamanda Türkiye'nin yayıncılık merkezi Cağaloğlu, büyük gazetelerin de birarada bulunduğu semttir. Dünya Gazetesi'nde 3 yıl sonra çalışmaya başladığında mesleğinde iyice ustalaşmaya başlamıştır.

Hüsnü Abbas, kendisine gençler kategorisinde dünyada en hızlı yazar unvanı kazandıran yarışmaya katılışını şöyle anlatıyor:

“1981 yılının başlarıydı. Dershanenin bir yarışma için kursiyerler arasından seçtiklerini kampa aldığını öğrendim. Merak edip ben de gittim, hatasız ve hızlı yazdığımı görünce kampa beni de çağırdılar. Gündüzleri gazetede çalışıyor, akşamları da kursta yarışma için

hazırlanıyordum. 1- 1.5 ay sonra yarışmalara katılmak üzere Almanya'nın Mannheim kentine gittik. Yarışmalardaki ölçüler konusunda herhangi bir bilgim yoktu, sadece hızlı yazıyordum o kadar. Orada öğrendim ki yarım saatte 19 bin karakter vuruyordum, bu saniyede 10 vuruş demektir. Sonra ortalama saniyede 11.5 karakter yazabilme hızına ulaştım ve o yarışmalarda gençler kategorisinde dünya birincisi oldum.”

Hüsnü Abbas ne kadar hızlı olduğunu farkına işte bu yarışma sırasında varabildi ancak. Dakikada 700 vuruş yapabiliyordu! Yarışmada hızlı yazmak kadar hatasız yazmak da önemliydi:

"Yarışmalara herkes kendi klavyesiyle katılıyordu. Büyükelçiliklerin kendi dillerine çevirdiği ortak bir metin vardı. Yarışmacılar aynı anda yazmaya başladılar. 10 dakika süreli bir 'hatasızlık' yarışması vardı önce. Bu bölümde yapılan bir hata 500 vuruşu siliyordu. Sonra 30 dakikalık 'hız' etabına geçiliyordu ve burada da her hata 100 vuruşunuzun iptal edilmesine neden oluyordu. Ben bu iki aşamada da birinci oldum. Yani hem hızlı yazıyordum hem de hatasız..."

Hüsnü Abbas'ın, şampiyonaya ilişkin zihninde kalan hoş bir anısı var:

"Yarışmalar sırasında düzenlenen gezilerden birinde Avusturyalı jüri üyesi yanıma gelerek, 'Biz sizin yazdıklarınızı hiç okumak istemiyoruz' dedi. Şaşırmıştım, 'Niye' diye sordum. 'Hiç hata bulamıyoruz çünkü ve bu durumdan rahatsız oluyoruz.' 1954 yılından beri yapılan yarışmalarda şimdiye dek hiç kimse yarım saatte 21 bin küsur karakterli yazıyı sıfır hatayla bitirmemişti benden başka... Jüri üyesi ısrarla bunun bir sırrının olup olmadığını öğrenmek istiyordu; 'Yok öyle bir şey' dedim. Annemin sağlığını sordu, 'Genlerden gelen bir özellik olabilir' dedi. Bunu hiç düşünmemiştim, gerçekten bugün 80 yaşında olan annem yerinde duramayacak derecede hareketlidir, eli kolu hep oynar!"

1984 yılında askerliğini bitirdikten sonra yine Çağaloğlu'nun kapısını çalan

Hüsnü Abbas, bu kez bir Yayınevi'nde çalışmaya başlar. Bu yayınevi, onun o yıllardan günümüze dek süregelen meslek yaşamının mekanı olacaktır artık.

"1995'de Amsterdam ve 1998'de Lozan'daki yarışmalarda dünya ikinciliğini kazandıktan sonra bir daha yarışmalara katılmadım, sanırım biraz yaşlandım... Gerçi böyle diyorum, ama bu yarışmalara 60- 65 yaşlarında bile katılanlar var, öylesine gönül vermişler bu işe..."

"Söz konusu yarışmalara hiç Türkiye'den 'Q' klavye ile katılan olmadı mı" sorusunu "Bu hıza ancak 'F' klavye ile ulaşabilirsiniz. Sessiz harfleri, Türkçe karakterleri sağ tarafa toplanmış 'Q' klavye ile yarısını bile yakalayamazsınız bu hızın, mümkün değil" diye yanıtlıyor Abbas.

Üzerinde uzun süre çalışarak Türkçe alfabeyle en uygun diziliş olarak gerçekleştirdiği "F" klavyeyi ancak 1955

yılında "Standart Türk Klavyesi" olarak kabul ettirebilen İhsan Yener'in bu çabası, 1990'lı yıllarda ülkede uygulamaya sokulan serbest piyasa ekonomisi döneminde sekteye uğramış ne yazık ki. İthal edilen bilgisayarlar, hep "Q" klavye ile birlikte kullanılabilir olmuş.

"Bu dönemde -yanılmıyorsam konuyla ilgili bir yasa da var- 'Bu klavyeleri F'ye dönüştürün' deneydi sorun çözümlenmiş olurdu. Bazı insanlar için bu konu önemli olmayabilir, ama sürekli yazı yazan, hayatını yazarak kazanan insanlar için çok önemlidir, hızlı yazabiliyor olmak" diyen Hüsnü Abbas, 'F' klavyeden başkasını tanımıyor.

Hüsnü Abbas, yayınevinde sadece dizgi yapmıyor, burada yayımlanan bazı kitap ve dergilerin sayfa tasarımları da onun elinden geçiyor. Bu yayınevinden yayımlanan kitapların çoğunun künyesinde dizgi ve uygulamanın Hüsnü Abbas tarafından yapıldığını görmek mümkün. Günümüzde pek çok yazar kitaplarını bilgisayarda yazdığı için dizgi sorunu olmuyor. Ama çalıştığı yayınevinde kitapları yayımlanan öyle yazarlar var ki onlar hala el yazısını yeğliyorlar.

İçinde bulunduğumuz teknoloji çağında her şey hızla değişiyor, her şeyin hızı artıyor. Otomobiller, gemiler, trenler daha hızlı gidiyor artık. Formula yarışları kanıksandı bile. İletişim hatlarında hızlı erişimler kullanıma sokuluyor birbiri ardına. Hızlı okuma kursları gideerek yaygınlaşıyor. Darısı 'F' klavyenin başına ama 'EF' değil, sakın ha! ◀

